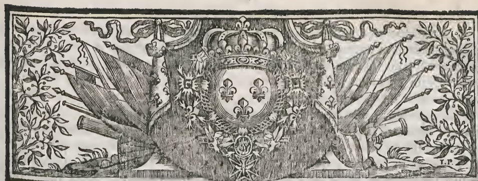

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
MANE' DISCUTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Martis quinta Februarii 1709.

M. LUDOVICO-FRANCISCO DU TAL,
DOCTORE MEDICO,
REI HERBARIÆ PROFESSORE,
PRÆSIDE.

An à Systematum varietate Medicina præstantior?

I.

LIM Medicina suis florebat legibus, nunc ruit alienis; hinc quò quis ad excogitandum ingeniosior, eò quasi alter redivivus Hippocrates, novitatis fuco superbiens, peritior censetur. Cave interim ne in tantâ systematum varietate falsâ veritatis imagine delusus, salebrosam Medicinæ viam incerto pede premas, sicque umbratilem doctrinam pro genuinâ amplectendo, nubem pro Junone captes: In hâc enim ætate tot diversorum Systematum feraci ad Medicinam euntibus magis aditum occludi putes, quàm Juvenum animos informari. Intima Naturæ penetralia reserare cupis, nihilque te fugiat eorum quæ ad Medicinam

pertinent, ipsius motuum sis auceps sedulus, compendiosam ratiocinandi viam te vel muta edocebit: agendi enim simplicitas simplicem concipiendi modum expostulat, rationum multiplicitas impotentiam arguit; hinc plus in arte nostrâ valere experientiam naturæ motibus expressam comperies, quàm sæpè distortam Neotericorum rationem, illam eorum unumquemque vel invitam in sui partes trahere videbis inconcussus: & constante experientiâ ex maximâ parte rationi concessum putabis; hâc enim monstrante viam Natura satis abundè intelligitur, rationum varietate sæpiùs obscuratur. Systema enim somniantis animæ nunc potiùs ludibrium definias, quàm veram Naturæ indagationem, sic eam præstantiorem Medicinam colliges, quæ majori simplicitate gaudet, pejorem, quæ multâ systematum varietate intricata, leviusculis experimentis fulta, deviis rationibus munita, in dies crescit & augetur.

II.

NATURA ubìque sui similis semper eumdem operandi modum servat, suisque ritè instructa organis, pro diversâ illorum configuratione, nil fermentorum indiga diversimodè operatur; sic alimenta in ventriculum ingesta solâ partium trituratione fundit & liquat, undè chylus proxima sanguinis futura materies emergit. Dum cruori novus hospes intimè permiscetur, Naturæ simplicitatem demireris! à veteri sanguine adhuc crudus subigitur, attenuatur, ac tandem crassioribus particulis repurgatus, factusque fluidior, in ipsammet purpurei laticis substantiam, solo circulationis motu facescit; donec in diversis machinæ incerniculis millemodis priùs agitatus, suis sordibus tandem omnimodè spolietur. Harum aliæ quales sunt urina, sudor, lachrymæ tamquam inutiles foràs amandantur, dum aliæ ad peculiares usus à reliquo sanguine in diversis diverticulis separatæ, coacervari solent; hinc bilis, succus pancreaticus, saliva multiplex, lympha, spiritus animales, adeps &c. sic quamdiu sui juris Natura sanguinis defæcatione, suimetipsius conservationi perenniter invigilat, solisque mechanices adjuta legibus sanitatem servat ac tuetur: Dum enim fibrarum, quibus constant viscera, ea est firmitas, quæ pro suâ cujusque configuratione, pororumque structurâ, quidquid sibi noxium est, valeat aut respuere aut contractione abigere, tunc hominem integrâ sanitate frui putes: secùs enim fatiscens Natura gemit sub pondere morbi, tuncque inspissatum alicubi sanguinem suspiceris; De sanitatis enim essentiâ est, ut liberè fluat sanguis, undè fluidi motus solidique resistentia individui Naturæ comites, probantur.

III.

MIRUM est! quàm à simplicissimis hisce Naturæ legibus, quamplurimi recedant Novatores, qui nimio novitatis amore capti, mille diversas opiniones in medium proferunt, quæ plus ostentationis quàm doctrinæ complectantur. Hinc quosdam in quæstiunculis hærere videas, quæ ritè excussæ, nihil ad artem conferant, ipsosque ita sollicitos demireris, ac si de totâ Republicâ ageretur, ut pilis vitam tribuant, aut Mathesin Medico necessariam probent: quasi verò pilos non vitâ communi conjungi maximum sit artis dedecus, aut Medicinam ad numeros saltare oporteat. Illi naturam cruoris indagantes, cùm sanguinem rubro colore tinctum animadverterent, hunc ejusdem naturæ globulis in humore crystallino natantibus maximo experientiæ conatu conflari judicarunt; Ast quantùm indè utilitatis accesserit Medicinæ, indè colligas, ac si sanguinem albo

3

& rubro conſtare improbo labore detexiſſent. Nec minùs riſum moveant, qui humanæ, ut inquiunt, tenuitatis conſcii, de Naturæ cognitione ſuperbè diffidentes demonſtrationes, vel à præſtantiori Phyſicâ deſumptas aut tanquam inutiles, aut tanquam ad artem Medicam parùm pertinentes, reſpuunt; ſicque quà benè, quà malè, nulloque naturæ reſpectu ægrotis exhibent remedia, ignotamque artem agitantes inglorii, de corio humano ludere non deſinunt. Iſti quos nullus fatigat pudor, generationis nodum ſatis abundè ſolviſſe ſibi gratulantur, ſi infinita propemodùm animalcula quibus vermium nomen inditum eſt, ope microſcopii in ſemine virili deprehenderint, aut deprehendiſſe putent, quæ mulierum utero recepta, ſuccoque alibili nutrita, tandem homines evadant; non benè Naturæ ſimplicitatis memores, quæ innumeros in ipſo vitæ limine trucidaret homines, ut unus in actum erumperet.

I V.

COR, muſculus, ſicut ab Hippocrate, ſic ab omnibus definitum, cuique circulationis jura dare conceſſum erat, ſuum placidè motum à ſanguine mutuabatur, nunc tumultuosè à quibuſdam Neotericis fruſtratur, factumque duræ meningis miniſter ab eâ, ut aiunt, tanquàm altero corde propter omnimodam ſtructuræ ſimilitudinem (undè ipſam cor cerebri appellant) ſuæ impulſionis motum accipit; hoſce Novatores maximè cordatos jurè an injuriâ dixeris, qui duplici corde vel invitâ Naturâ gaudere velint. Sed quod mireris ideò cor à ſanguine non moveri ſtatuunt, ut ſuæ meningi blandiantur, quòd quædam exſecta è vivis animalibus corda, ne quidem guttâ Sanguinis in ipſis relictâ, ad tempus ſuas tamen pulſationes edere videantur; quaſi tunc temporis à durâ meninge (cui nullo modo reſpondent) motum potiùs mutuentur. Medicinæ Culinarii Salia Salibus aptantes, Medicinam acore ſuo inficiunt: rationem quæris, ab acido alimentorum diſſolutionem, ab eodem morborum cauſas deducunt, ſic eamdem morbi & ſaninatis cauſam probant. Tota tamen alcalium acidorumque nomine reſonat Medicina, ad quæ ſi omnem morborum originem tanquam ad genuinos fontes non retuleris, fruſtrà te Medicum jactites; ſed ſolos in arte rudes hoc capiat Syſtema, ſanguis recoctus alcalia profert, inquiunt, concedimus, vapeſcens aut nimis detritus aceſcit, veroſimile eſt; ſed quinam ſint certi acidorum carhacteres, quæ gentilitiæ ſint eorum agendi virtutes fruſtrà quæſieris: *ſolus noſcat is qui propter ſemetipſum omnia operatus eſt*; hiſque tuas aptare indicationes omninò periculoſum puta, acetum, omphacium ſunt de acidorum genere: quàm ſint diverſa vel imperitis notum eſt; Sic rerum eſſentiæ non dignoſcuntur, ipſarum indoles naturæ motibus innoteſcit. In febre continuâ æſtu præfervido torrentur viſcera, obſtinatæ ægrotantem occupant vigiliæ, urget importuna ſitis, furore micant oculi, phrenitis ſuccedit, ſaphenæ vena tunditur, velociſſimo impetu in arcum prorumpit ſanguis, quis indè cruorem cœſpitare aut inſpiſſari conjiciat, nonne, ſanguinem in velociſſimum orbem rotatum potiùs deduxeris.

V.

NOVUM oritur Medicinæ ſyſtema, Naturæ diſſolutionem time, Novatores diverſis innixi principiis, dum ipſiûs indagationi ſtudent impenſiùs, ſuis ipſam rationibus & experimentis obruunt & labefactant, cauſam ſciſcitaris? è novis rationibus novas eruunt indicationes, à novis indicationibus nova repe-

tunt medicamenta, hinc legitima pervertitur medendi methodus; Nullum enim tam inconcussum Medicinæ principium putaveris, quod probabili ratione convelli non possit. In tantâ opinionum diversitate, quæ calcanda tibi sit via quæris? suo quemlibèt insanire modo permittas. Sic ex humano corpore spiritus animales turpiter expungi obstupescis, divique senis ruere doctrinam luges, mireris, sed non invideas. Medicos de ovali fœtûs foramine intueris sollicitos, *semper auditor tantùm nunquàm reponas*, nugas interim putaveris. Ad explicandam morborum naturam coagulationis systema jejuniùs exploras, talem ratiocinandi modum suis authoribus lubenter permitte; Quid acerbum, austerum, amarum in humano corpore valeant ab Hippocrate edoctus interim mediteris. Opposita cum oppositis in Chymiâ fervere vides, quot illidant Scopulis qui ad alcalium familiam in morbis confugiunt indè colligas; sicut enim quædam acida alcalium vices gerunt, sic & quædam alcalia acidorum vices interdum gerere probabile puta. Non te tamen omnia Neotericorum inventa latere velim, sicut enim quamplurimis sua inanis garrulitas, sic & quibusdam sua laus quamplurima; hos ad solius Mechanicæ leges morborum cùm curationes tùm causas referentes arbitreris. His adjutus quò natura vergit eò duces, diversosque ipsius motus ipsâ monstrante viam expendens, non populari fultus rumore famam subripies specificis, nec praxeos novitati studebis ambitiosiùs: sed persequi cocta, cruda digerere, invigilare orgasmo, non indocilis Naturæ scrutator intelliges; hinc si quid initio morborum movendum, Naturæ conatu primùm admonitus, movebis: sæpè enim ibi non est expectanda coctio, ubi nulla futura est; sic systematum derisor perpetuus, sublevandæ soli naturæ tutò, citò & jucundè prudens invigilabis, omnique systemate Naturam superiorem agnosces.

Non ergo à Systematum varietate Medicina præstantior.

Domini Doctores disputaturi.

M. Carolus Thuillier.

M. Carolus Bomp?rt.

M. Nicolaus Andry, Professor Regius.

M. Claudius du Fresne, Chirurgiæ Professor.

M. Antonius le Clerc.

M. Philippus Hecquet.

M. Guido Crescentius Fagon, Archiatrorum Comes.

M. Jacobus de Bourges.

M. Petrus Cressé.

Proponebat Parisiis HYACINTUS THEODORUS BARON, Parisinus, Baccalaureus Medicus. A.R.S.H. 1709.

Typis Viduæ Francisci Muguet, Regis & Facult. Medicinæ Typographi.